

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

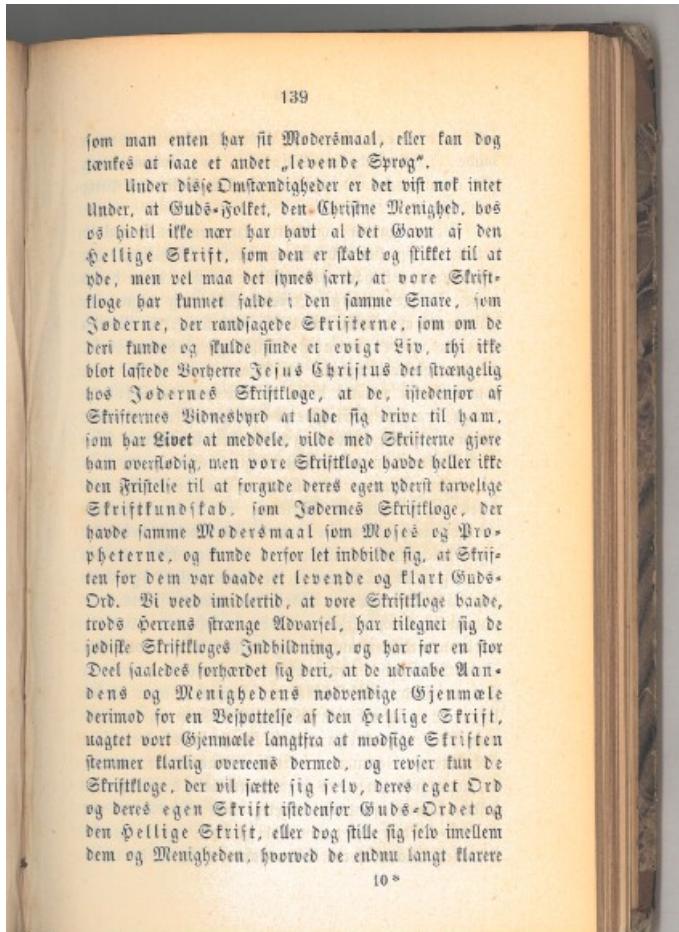
Titel: Udrag fra Menneske-Historien og Bibel-Historien hos Jøderne og de Christne

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 139. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1859_1255-txt-shoot-idm188/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

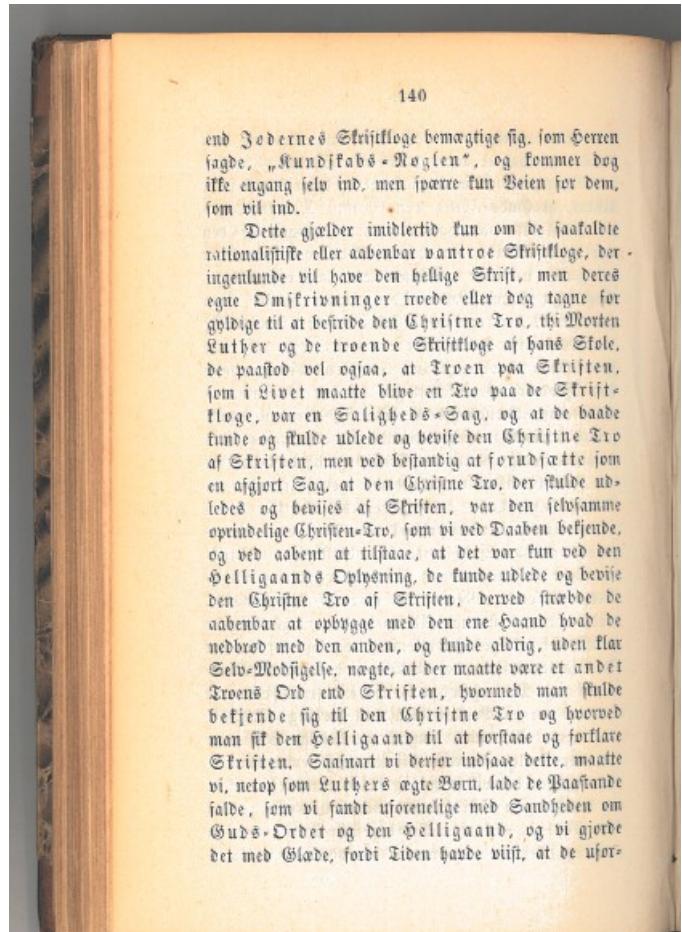

139

som man enten har sit Mødersmaal, eller kan dog tænkes at have et andet „levende Sprog“.

Under disse Omstændigheder er det vist nok intet Under, at Guds-Høfset, den Christne Menighed, bøs os hidtil ikke nær har haft al det Gavn af den hellige Skrift, som den er slakt og stillet til at yde, men vel maa det synes sart, at vores Skriffloge har funnet salde i den samme Snare, som Joderne, der randsagede Skifterne, som om de deri fande og skulle finde et evigt Liv, thi ikke blot laaftede Vorherre Jesus Christus det strengelig hos Jodernes Skriffloge, at de, istedenfor af Skifternes Vidnesbyrd at lade sig drive til ham, som har Livet at meddele, vilde med Skifterne gjøre ham overflodig, men vores Skriffloge havde heller ikke den Kristne til at foruge deres egen yderst farvelige Skriftkundskab, som Jodernes Skriffloge, der havde samme Mødersmaal som Moses og Propheterne, og funde derfor let indbilde sig, at Skriften for dem var baade et levende og klart Guds-Ord. Vi veed imidlertid, at vores Skriffloge baade, trods Herrens strange Advarsel, har tilegnet sig de jodiske Skriffluges Indbildung, og har for en stor Deel saaledes forhordet sig deri, at de udraabe Aandens og Menighedens nødvendige Gjenmæle derimod for en Bespotelse af den Hellige Skrift, uagter vores Gjenmæle langtfra at modtage Skriften stemmer klarlig overens med dem, og reviser kun de Skriffloge, der vil sætte sig selv, deres eget Ord og deres egen Skrift istedenfor Guds-Ordet og den Hellige Skrift, eller dog stille sig selv imellem dem og Menigheden, hvorefter de endnu langt klarere

10*

140

end Joderne's Skriffloge bemægtige sig, som Herren sagde, „Kundskabs-Nøglen“, og kommer dog ikke engang selv ind, men spørre kun Beien for dem, som vil ind.

Dette gælder imidlertid kun om de jaafaldie rationalistiske eller aabenbar vantroede Skriffloge, der ingenlunde vil have den hellige Skrift, men deres egne Omstørninger troede eller dog tagne for gyldige til at bestride den Christne Tro, thi Morten Luther og de troende Skriffloge af hans Stole, de paastod vel ogsaa, at Troen paa Skriften, som i Livet maatte blive en Tro paa de Skriffloge, var en Saligheds-Sag, og at de baade funde og skulle udlede og bewise den Christne Tro af Skriften, men ved bestandig at forudsætte jom en afgjort Sag, at den Christne Tro, der skulle udledes og bewises af Skriften, var den selvsamme oprindelige Christen-Tro, som vi ved Daaben befjende, og ved aabent at tilstaae, at det var kun ved den Helligaands Oplysning, de funde udlede og bewise den Christne Tro af Skriften, dermed stræbde de aabenbar at opbygge med den ene Haand hvad de nedbrød med den anden, og funde aldrig, uden klar Selv-Motsigelse, nægte, at der maatte være et andet Troens Ord entz Skriften, hvormed man skulle bekjende sig til den Christne Tro og hvorefter man sk den Helligaand til at forstaae og forslare Skriften. Saathant vi derfor indsaae dette, maatte vi, netop som Luthers øgte Barn, lade de Paastande salde, som vi fandt uforenelige med Sandheden om Guds-Ordet og den Helligaand, og vi gjorde det med Glæde, fordi Tiden havde viist, at de ufor-

